

Sygn. akt IC 1211/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Andrzej Kuryłek

Protokolant: st. sekretarz sądowy Monika Olszewska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2012r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko Miastu (...)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda P. B. na rzecz pozwanego Miasta (...) kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód P. B. Pozwem z dnia 14 grudnia 2010 roku, wniesionym w dniu 15 grudnia 2010r. (data stempla pocztowego) wniósł o zasądzenie od pozwanego Miasta (...) kwoty 105.970,42 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania z tytułu wydania przez Prezydenta (...) decyzji z dnia 17. Marca 2005 r. odmawiającej powodowi wydania zezwolenia na sprzedaż napojów o zawartości 4,5% alkoholu oraz piwa przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, wraz z kosztami zastępstwa procesowego. (pozew k.-2-11, doprecyzowanie żądania k.112).

Poprzednie postępowanie zostało zainicjowane pozwem z dnia 19 marca 2010 roku i zakończyło się prawomocnym zwrotem pozwu postanowieniem z dnia 12 listopada 2010 roku. (k.113 akt I C 303/10).

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 1 sierpnia 2011 r. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia w całości w stosunku do pozwanego; ewentualnie oddalenie powództwa w całości jako niezasadnego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego (odpowiedź na pozew k. 52-57).

W uzasadnieniu podał, iż okres po 13 lipca 2006 roku, za który powód wnosi o odszkodowanie jest niezasadny, gdyż po tym czasie zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych nie zostało wydane z przyczyn leżących po stronie powoda. Powód dysponował wyłącznie decyzją wydaną w oparciu o art. 27 ust 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 roku o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, aktualną na dzień złożenia wniosku nie posiadał decyzji wymaganej w chwili rozpatrywania sprawy o udzielenie zezwolenia przez pozwanego.

W toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 marca 2003 r. P. B. złożył wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów zawierających do 4,5 % alkoholu oraz piwa w prowadzonym przez niego pawilonie-sklepie spożywczym. Do wniosku dołączył decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z dnia 6 marca 2003r., że wskazany sklep spełnia wymagania konieczne do sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz decyzję z dnia 27 października 1973r. wydaną jego ojcu E. B. o pozwoleniu na budowę pawilonu kwiatowego na gruncie należącym do Skarbu Państwa.

Prezydent (...) decyzją z dnia 28 listopada 2003 roku odmówił wydania zezwolenia na sprzedaż napojów zawierających do 4,5 % alkoholu oraz piwa (decyzja:k.-24 akt dołączonych I C 303/10).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w decyzji wydanej w sprawie (...) z dnia 20 maja 2004 roku uchyliło powyższą decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania (k.-26-27 w/w akt).

Prezydent (...) rozpatrując ponownie wniosek powoda w dniu 3 września 2004 roku odmówił wydania pozwolenia (k.-28-29w/w akt).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozpatrując odwołanie powoda decyzją z dnia 21 października 2004 roku uchyliło decyzję Prezydenta (...). (k.30-31w/w akt)

Następnie Prezydent (...) Decyzją z dnia 17 marca 2005 r. odmówił P. B. wydania zezwolenia na sprzedaż napojów zawierających do 4,5 % alkoholu oraz piwa w sklepie usytuowanym przy ul. (...) w W.. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. decyzją z dnia 20 lipca 2005 r. utrzymało tą decyzję w mocy. Podstawą odmowy wydania zezwolenia było nie wykazanie przez P. B. tytułu prawnego do lokalu, w którym zamierzał prowadzić działalność gospodarczą (k.-36-37w/w akt).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1758/05 - prawomocnym z dniem 31 sierpnia 2006 r.) uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego oraz decyzję Prezydenta (...) z dnia 17 marca 2005 roku (k.-13-21 w/w akt)

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2007 r. (prawomocnym z dniem 19 października 2007 r. sygn.akt VI SA/Wa 213/07 Sąd oddalił skargę na bezczynność pozwanego w sprawie wydania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (k.-6067 akt niniejszej sprawy. Sąd stwierdził, iż na podstawie art. 105 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225), został zmieniony art. 18 ust. 6 pkt 4 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Stosownie do zmienionego przepisu do wniosku o wydanie zezwolenia należało m.in. dołączyć decyzję, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, a decyzja taka nie została dołączona.

W dniu 29 kwietnia 2008 roku powód otrzymał zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości 4,5% alkoholu oraz piwa przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których strony nie kwestionowały, w tym urzędowych korzystających z materialnej mocy dowodowej wynikającej z przepisu art. 244 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako przedawnione należało oddalić.

Roszczenie powoda (o zapłatę zadośćuczynienia) jest roszczeniem o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, jest to roszczenie o charakterze majątkowym i podlega dyspozycji art. 442¹ § 1 k.c., a więc podlega przedawnieniu. Do przedawnienia roszczeń z tytułu czynów niedozwolonych stosuje się ogólne zasady przedawnienia

określone w art. 117 i n. kodeksu cywilnego, z modyfikacjami wynikającymi z art. 442¹ k.c. dotyczącymi początku biegu przedawnienia i sposobu liczenia terminu przedawnienia.

Zgodnie z § 1 art. 442¹ k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Oznacza to, iż bieg przedawnienia rozpoczyna się z dniem, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Przesłanka wiadomości o szkodzie zostaje spełniona już w tej chwili, w której poszkodowany wie o istnieniu szkody w ogóle, tzn. gdy ma świadomość faktu jej powstania. Obie przesłanki powinny być spełnione łącznie.

Ponieważ powód na rozprawie z dnia sprecyzował, że zdarzeniem z którym wiąże fakt powstania szkody jest decyzja Prezydenta (...) z dnia 17 marca 2005r. to ona, a dokładnie moment jej doręczenia powodowi wyznacza początek zarówno krótszego, bo trzyletniego okresu przewinienia roszczenia, jak okresu dziesięcioletniego. W dacie otrzymania odpisu decyzji powód świadom jej wadliwości, jednocześnie musiał mieć świadomość (wiedzę) zarówno o tym jak ta decyzja negatywnie oddziałuje na jego sferę majątkową; wiedział także kto, po wykazaniu bezprawności tej decyzji będzie potencjalnie legitymowany jako sprawca szkody. Powyższą wiedzę powód posiadał najpóźniej w dniu 13 kwietnia 2005 r. , kiedy to złożył odwołanie od przedmiotowej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. (decyzja SKO k.-38 w/w akt dołączonych).

Nawet przyjęcie korzystniejszej dla powoda formuły, iż początek biegu terminu przedawnienia powinien być powiązany z datą uprawomocnienia się wyroku Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego z dnia 13 lipca 2006 r., które stanowi prejudykat potwierdzający bezprawność przedmiotowej decyzji nie tworzy podstaw do zakwestionowania skuteczności podniesionego przez powoda zarzutu przedawnienia roszczenia. Powyższy wyrok bowiem, jak wynika ze wzmianki uczynionej na jego odpisie stał się prawomocny w dniu 31 sierpnia 2006 r. (odpis wyroku k.- 13 w/w akt).

Proste zestawienie przywołanych dat z datą wniesienia pozwu w niniejszej sprawie (15 grudnia 2010r.) w kontekście przywołanej powyżej regulacji skutkuje uznaniem roszczenia powoda za niezaskarżalne w postępowaniu sądowym, jako przedawnione. Odpada zatem ze względów natury praktycznej (ekonomii procesowej potrzeba analizowania kwestii związanych z samym powstaniem roszczenia i jego zwymiarowania.

Jednocześnie niejako na marginesie zwrócić należy uwagę, iż ustalanie przez powoda rozmiaru szkody poprzez określenie hipotetycznych dochodów, których nie osiągnął na skutek przewlekłego rozpoznawania przez urzędy jego sprawy już po wydaniu wadliwej decyzji z 17 marca 2005 r. jest o tyle wadliwe, że w tym zakresie powód nie legitymuje się właściwym prejudykatem w rozumieniu przepisu art. 417¹§ 1 k.c. Wojewódzki Sąd Administracyjny bowiem wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2007 r. (k.-60 akt dołączonych) oddalił skargę na przewlekłość opartą na tej samej podstawie faktycznej.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

.